

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm Vlt. Si Adversarius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

cautione restituenda erit, neque expensas soluere cogetur, cum purgata contumaciâ, expensæ remitti debeant. *c. Venerabilis. §. Idem est. De sententiâ Excommunicationis in 6.*

Nota III. Contumax condemnari debet parti adversariæ ad expensas, quas expectando facere coacta est, igitur refundendæ sunt expensæ non superflua, sed necessaria, quæ & moderatæ dicuntur. *c. fin. §. De dolo.* Quamobrem in æstimatione expensarum necesse est, ut præcedat juramentum partis asserentis se tantas expensas ob adversarij contumaciam facere debuisse, & subsequatur Judicis taxatio. *l. Sancimus. 14. C. De jud.* quam formam cum Iudices delegati in nostro casu non seruârunt, sed præcipitatione Reum iuxta petitionem actoris condemnârunt, idè malè eos processisse, in rescripto suo Pontifex significat, & tradit *gl. hic. verb. Restituere.*

CAPITVLVM VLT.

Si Adversarius.

PARAPHRASIS.

Si Reus post citationem ad terram remotam se conferat, procuratore ad litem idoneo non relicto, tum publico edicto ad domum eius affixo, si nemo appareat, qui eum defendat, actor petere potest, ut mittatur in possessionem rei petitæ, Custodiæ causâ.

SUMMARIVM.

1. *Ut missio in bona alterius fieri possit, una citatio non sufficit.*
2. *Admitti tamen debet ad vitandam missionem in bona Rei, si amicus vel consanguineus ad defendendum eum iudicio se sistat.*
3. *Hac in bona rei contumacis missio fit à Iudice non præcisè ex officio, sed ad instantiam partis.*
4. *Quando & qua possit fieri missio in bona absentis Rei, qui ante citationem discessit nullo relicto Procuratore aut defensore?*

Nota I. Non sufficit semel aliquem citasse, ut missio in bona eius fieri possit, sed debet iterum ac peremptoriè citari, saltem per edictum publicum si personaliter citari nequeat, nec Procuratorem ad lites reliquerit, *iuxta c. 3. De dolo.*

Nota II. Si nullo relicto Procuratore aliquis seu consanguineus seu amicus in iudicium veniat defensor Reum absentem præstirâ cautione de rato, admitti debet, ut missio in bona evitetur, ita, *hic & in cit. c. 3.* Quamobrem pro praxi advertit *Panorm. cit. c. 3. n. 14.* consultum esse, ut in edicto ad valuas addatur, si quis consanguineorum vel amicorum absentem defendere velit in iudicio, compareat ad diem definitam.

Nota III. Missio in bona Rei contumacis non fit à iudice ex mero officio, sed ad instantiam partis, quare si non concedatur, ubi iure concedi deberet, appellationi locus est, uti docet *Bart. l. Si finita. §. Fulcinus. n. 29 ff. De damno.*

Questio est, si Reus ante citationem discesserit, ut nesciatur ubi sit, nullo relicto procuratore aut defensore, num post edictum publicum, missio in bona eius fieri possit? Videtur negandum per argumentum ex contrario sensu sumptum ex hoc *c. verb. Post citationis edictum.*

Sed Respondeo & Dico I. Haud dubiè missio fieri potest ex primo decreto seu Custodiæ causa. Ita *gl. communiter recepta. verb. Citationis.* & constat ex *l. Ignorare. 4. C. De Restitut. Militum.* Ceterum ut subventum sit actori, cum Reus nullo procuratore relicto ex iusta causa absens est, curator bonis eius à iudice constitui solet, qui pro absente in iudicio respondeat. *l. Ab hostibus. 15. iunct. gl. ff. Ex quibus causis maiores. & docet Bart. l. cit. §. Iulianus. n. 38. Panorm. hic. n. 10.* Ad objectionem supra positam facilis est responsio: In hoc Cap. responderi ad speciem facti Pontifici propositam; ex facto autè narratio non potest sumi argumentum ad exclusionem oppositi, sicuti neque tunc argumentum istud, quod ducitur à sensu contrario, locum habere debet, si contrarium illi jure expressum sit, sicuti ex receptâ doctrinâ *Panorm. hic admonet. n. 6.* Dico

Dico 2. Contra absentem, qui ante citationem discessit, & post editum non comparet, neque ab alio defenditur, non debet, ordinariè loquendo, missio fieri ex secundo decreto, aut bonorum venditio. Ita sumitur ex l. *Item ait. 21. ff. Ex quibus causis Maiores. l. Fulcinius. 7. §. Ad eò ff. quibus ex causis in possessionem eatur*, ubi dicitur, quod propter malitiosam latitacionem bona absentis possidentur & distrahuntur; qui autem nunquam citatus est, ac proinde institutum contra se actionem ignorare creditur, absens, non censetur malitiosè latitare. Neque obstat his citata lex, *Si finita. 15. §. Si forte. ff. De damno*. Nam id speciale est; ut si damnum ex ædibus v. g. timeatur, actor ob absentiam Domini mittatur in possessionem, cum causa ista celeritatem desideret, & dilatio periculosa sit. Si tamen postea comparens reus ostendat se justa de causa abfuisse; in integrum restituendum est. *l. 1. ff. De damno infecto. & cit. §. Si forte*, & docet *Panorm. hic n. 15.* Deinde excipi debet, nisi aliquis solvere teneatur certo tempore aut loco, tunc si ibi non compareat nullo relicto procuratore, præsumitur malitiosè latitare, ut contra eum procedi possit ad secundum decretum & bonorum venditionem, teste *Innoc. hic n. 4. Panorm. n. 13.* Imò interdum etiam ad definitivam sententiam procedetur, si talis causa sit, quæ litis contestationem non exigit. Videlicet si beneficiarius, qui in loco beneficii residere deberet, inde discesserit, & nesciatur ubi sit, atque publico edicto peremptoriè citatus, non compareat, acceptis probationibus priuari poterit. *c. 11. Tua. De Clericis non residentibus*, & docet *Innoc. hic n. 3.*

EODEM TIT. IN VI.

CAPITVLVM VNICVM.

Eum qui.

PARAPHRASIS.

Statuit Innoc. IV. Si super dignitate personatus, aliòve Ecclesiastico beneficio controversia sit, actorem ob contumaciam

possessoris non esse mittendum in possessionem beneficii, ne vitiosus ingressus hac ratione committatur; sed lite etiam non contestata, absentiam partis divinè supplente præsentia, ad negotij examen & sententiam definitivam procedi posse.

S Y M M A R I V M.

1. Non mittitur in possessionem beneficii, qui contra contumaciter absentem possessorem iudicio petitorio agit; quamvis iudex in casu talis contumacia, etiam lite non contestata ad definitivam usque sententiam procedere possit.
2. Si tamen agat possessorio recuperande, ordinariè restitui debet in possessionem, sola probata spoliacione, vel antiquiore possessione.
3. In casu quo ius habens in beneficio ad acquirendam possessionem contra absentem contumaciter possessorem agit, causa custodia in possessionem mitti non debet. Actor ante sententiam definitivam pro se latam.
4. Nec debet tamen semper omitti hæc in possessionem custodia causa missio, quotiescunque ad definitivam contra absentem contumaciter possessorem lite non contestata procedi potest, sed in causis tantum beneficialibus, matrimonialibus, aliisque in quibus mora periculosa est.
5. Iudex procedens in causa, absente parte, adducendo probationes supplere debet, tam quæ juris sunt, quam quæ ad factum spectant.
6. Ex confessione adversarij, quod ad actorem jus proprietatis in beneficio pertineat, non probatur plene actoris Titulus.

NOta I. Si aliquis contra possessorem beneficii Ecclesiastici iudicium petitorium intentet, & possessor se contumaciter absentet, petitor non debet mitti in possessionem beneficii, sed lite etiam non contestata, receptis testibus aliisque probationibus, quæ pro parte utraque suppetere possunt, procedendum est ad sententiam definitivam.

c c niti-